

פרשת וילך צאן יעקב וכלבן

כתה ב'

עיצוב ועריכת יהודה דוב בנדיקט

הַסֶּכֶם יַעֲקֹב בַּעֲאן לָבָן

בַּפֶּרָשָׁה אָנוּ מוֹצֵאִים כְּנֻזִיִּים שׁוֹנִים לְעֵאן וְאֵלוֹ הֵן:

פֶּרָשׁ	עִזִּים	כְּבָשִׁים	
בֶּצֶבֶע לָבָן			לָבָן
בֶּצֶבֶע שָׁחֹר			שָׁחֹר
בֶּצֶבֶע חוּם			חוּם
עִם נִקְדוֹת לְבָנוֹת			נִקְדוּד
פֶּם לָבָן אִיפֶה שְׁעוֹקָדִים (קוֹשְׁרִים) אוֹתוֹ			עָקוּד
מַלְשׁוֹן טְלֵאִי			טְלֵאוֹ
פֶּם לָבָן לְכָל הָאָרֶץ			בְּרוּד
קֶצֶת צֶבֶע לָבָן			כָּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ

וְנוֹדַע לִי שֶׁה' בֵּרַךְ אוֹתִי בְּזִכּוֹתָיךְ. אֲנִי הִגֵּד לִי, אֵת הַשָּׂכָר
שֶׁאַתָּה רוֹצֵה שְׂאֵשִׁים לָךְ עֲבוֹר זֶה שֶׁתִּסְכָּיִם לְהַשָּׂאֵר אֶצְלִי."

פסוק כוז

וַיֹּאמֶר
נִקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי
וְלָבָן אָמַר לְיַעֲקֹב
תִּגִּיד לִי אֵיזָה שְׂכָר אֶתָּה רוֹצֵה בְּמַנְי
וְאֵנִי אֶתֵּן לָךְ וְאֶתָּנָה

עָנָה יַעֲקֹב לְלָבָן: "הִרִי אֶתָּה יוֹדַע וּמִכִּיר אֵת הָעֲבוּדָה
שֶׁעֲבַדְתִּי אֶצְלָךְ בְּאַמוּנָה, לְפָנַי שֶׁהִגַּעְתִּי אֵלֶיךָ הָיוּ לָךְ מְעַט
צֹאן שִׁבְעִים בְּהֵמוֹת הָיוּ לוֹ, וּבְזִכּוֹת יַעֲקֹב פָּרְצוּ לָרֹב לְ-
שָׁשִׁים רְבוּאָה וְעַכְשָׁיו יֵשׁ לָךְ הֶרְבֵּה וְה' בֵּרַךְ אוֹתָךְ בְּזִכּוֹתַי, תֵּן
לִי רְשׁוּת לְלָקֵת מִחֶרֶן כְּדֵי לְבָנוֹת בַּיִת לְעַצְמִי וְהַבְּרָכָה תָּבוֹא
גַּם לְבֵיתִי עַכְשָׁיו אֲנִי רוֹצֵה אֵת הַבְּרָכָה בְּשִׁבְלִי כְּדֵי שְׂאוּכַל
לְפָרְנִם אֵת מִשְׁפַּחְתִּי

פסוק כט

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֶתָּה יוֹדַע אֵת מַה שֶׁעֲבַדְתִּי בְּשִׁבְלִיךָ
וַיַּעֲקֹב אָמַר לוֹ
אֶתָּה יוֹדַע אֵת מַה שֶׁעֲבַדְתִּי בְּשִׁבְלִיךָ
וְכַמָּה קִצַּת בְּהֵמוֹת הָיוּ לָךְ כִּשְׁבָאֵתִי אֵלֶיךָ
וְאֶת אֲשֶׁר הָיָה מִקֶּנֶף אֶתִּי

פסוק ל

כִּי מְעַט אֲשֶׁר הָיָה לָךְ לְפָנַי
וַיִּפְרֹץ לָרֹב
כִּי הִקְצַת שְׂדֵהוּ לָךְ לְפָנַי שֶׁבָאֵתִי
וַיִּבְרָךְ יי אֶתָּה לְרַגְלִי
הִתְנוּזַק וְנִגְזָה הֶרְבֵּה
וְעַתָּה
וְה' בֵּרַךְ אוֹתָךְ בְּגִלְלִי
מִתִּי אֶעֱשֶׂה גַם אֲנֹכִי לְבֵיתִי
וְעַכְשָׁיו
מִתִּי אֶעֱשֶׂה גַם לְמִשְׁפּוּחָה שְׁלִי

רָאָה לִבּוֹן שְׂלֵא הַצְלִיחַ לְשַׁכְנַע אֶת יַעֲקֹב, וְהִחֵל לְדַבֵּר אֵלָיו

בְּלִשׁוֹן נְדִיבָה. שְׂאֵל לִבּוֹן אֶת יַעֲקֹב: מָה אַתָּה רוֹצֵה שְׂאֵתָן

לָךְ עֵבוֹר זֶה שֶׁתִּשְׂאֵר אֲצִלִּי?

פְּסוּק לֹא

וַיֹּאמֶר וּלְבִן אָמַר לְיַעֲקֹב

מָה אֲנִי אֵתָן לָךְ

עָנָה יַעֲקֹב לְלִבּוֹן: "לֹא אֶקַּח מִמֶּךָ לֹא שָׂכָר וְלֹא מִתְּנָה

מִהֲרִכּוּשׁ שִׁישׁ לָךְ עֲבָשׂוּי, וְרַק אִם תִּסְכְּיָם לַתְּנָאִי שְׂאֵעֲשֶׂה

אֶתְךָ, אֲשָׂאֵר לְשִׁמּוֹר עַל הַצֵּאֵן שְׁלָךְ."

וַיַּעֲקֹב אָמַר

אֵל תֵּתֵן לִי עֲבָשׂוּ כָּלֹם

אִם תַּעֲשֶׂה לִי אֶת הַדְּבָר הַזֶּה

אֲנִי אֶזְזֹר

וְאֶרְעֶה אֶת הַצֵּאֵן שְׁלָךְ וְאֶשְׂמֹר עֲלֵיהֶם

פְּסוּק לֵב

אֲנִי אֶעֱבֹר בְּכֹל הַצֵּאֵן שְׁלָךְ הַיּוֹם

וְאַתָּה תּוֹצִיא מִשָּׁם

כָּל עֵז זָכָר עִם נְקֻדּוֹת אוֹ עִם כְּתָמִים

וְכֹל הַכִּבְשִׁים הַזּוֹנְבִים

וְעִזִּים נְקֻבּוֹת עִם נְקֻדּוֹת אוֹ עִם כְּתָמִים

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

לֹא תֵתֵן לִי מְאוּמָה

אִם תַּעֲשֶׂה לִי הַדְּבָר הַזֶּה

אֲשׁוּבָה

אֶרְעֶה צֵאֲנָה אֲשִׁמֹר

אֶעֱבֹר בְּכֹל צֵאֲנָה הַיּוֹם

הָסֵר מִשָּׁם

כָּל שֶׂה נְקָד וְטָלוּא

וְכֹל שֶׂה זּוֹם בְּכַשְׂבִּים

וְטָלוּא וְנְקָד בְּעִזִּים

הַתְּנָאִי:

הַשֶּׁכֶר שֶׁל יַעֲקֹב יְהִי:

א. הָעִזִּים הַנְּקוּדִים וְהַטְּלוּאִים.

ב. הַכֶּבֶשִׁים הַחוּמִּים.

שִׁינְלוּדוֹ בְּעֵדֶר שֶׁל לָבֵן שְׁבִידֵי יַעֲקֹב, שֶׁכֶּל הַצֹּאן שִׁישָׂאָר
 אֶצְלוֹ לְאַחַר שִׁינְצִיָּא נָקַד וְטָלוּא בְּעִזִּים וְחוּם בְּכֶבֶשִׁים,
 יַחַלֵּק לְשָׁנִים 1. שְׁכָרוֹ שֶׁל יַעֲקֹב 2. עֵדָרוֹ שֶׁל לָבֵן, וְאָמַר
 לוֹ שָׂאֵם יִמָּצֵא אֶצֶל הָעֵדֶר שֶׁל יַעֲקֹב מָה שִׂאיִנּוּ נָקַד
 וְטָלוּא בְּעִזִּים וְחוּם בְּכֶבֶשִׁים גִּנּוּב הוּא אֶצְלוֹ.

פסוק לך

וְלָבֵן אָמַר אֲנִי בְּמַסְכִּים	וַיֹּאמֶר לָבֵן הֵן
הַלְוֵאִי שִׁתְּסַכִּים שִׁיהִיָּה כְּמוֹ שֶׁאָמַרְתָּ	לוֹ יְהִי כַדְבָּרְךָ
וְאֵבֶן הַסְּכִים לָבֵן וְאָמַר לַיעֲקֹב: "לוֹ יְהִי כַדְבָּרְךָ"	

הַשָּׂכָרְ שֶׁל יַעֲקֹב יִהְיֶה:

א. הָעִזִּים הַנְּקוּדִים וְהַטְּלוּאִים.

ב. הַכֶּבֶּשִׁים הַחֹמִים.

שִׁוִּילָדוֹ בַּעֲדָר שֶׁל לָבָן שְׁבִידֵי יַעֲקֹב, שֶׁכָּל הַצֹּאן שִׁישָׂאָר
 אֶצְלוֹ לְאַחַר שִׁוּזְצִיא נָקֵד וְטְלוּא וַחֹם בַּכֶּבֶּשִׁים,
 יַחֲלַק לְשָׁנִים 1. שְׂכָרוֹ שֶׁל יַעֲקֹב 2. עֲדָרוֹ שֶׁל לָבָן, וְאָמַר
 לוֹ שָׂאָם יִמְצֵא אֶצֶל הָעֲדָר שֶׁל יַעֲקֹב מָה שְׂאִינּוֹ נָקֵד
 וְטְלוּא בָּעִזִּים וְחֹם בַּכֶּבֶּשִׁים גְּנוּב הוּא אֶצְלוֹ.

פסוק לד

וּלְבָן אָמַר אֲנִי בְּמִסְכִּים	וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן
הַלְוֵאִי שְׁתִּסְכִּים שִׁוּהָיָה כָמוֹ שְׂאֵמֶרְתָּ	לוֹ יִהְיֶה כְּדִבְרֶךָ
וְאֶבֶן הַמִּסְפִּים לָבָן וְאָמַר לְיַעֲקֹב: "לוֹ יִהְיֶה כְּדִבְרֶיךָ."	

הַסֵּכֶם שֶׁלְכֶר

הַסֵּכֶם הַנַּעֲשֶׂה בֵּין יַעֲקֹב אָבִינוּ לְבֵין לְבֵן הָאֲרָמִי
בְּאֵן אֶרֶם נְהַרְיִים חָרָן

הוֹאִיל וּלְלֵבֵן הָאֲרָמִי יֵשׁ הַרְבֵּה צֹאן וְהוּא מַעֲוִיָּנִין
שִׁיעֲקֹב אָבִינוּ יִהְיֶה הַרוּעֵה שְׁלָתָם מִסֵּכֶם בְּזֶה בֵּין
הַצֹּדְדִים.

כִּי יַעֲקֹב אָבִינוּ יִרְעֶה אֶת צֹאנָו שֶׁל לְבֵן בְּתַנְאִים
הַבָּאִים:

1. לְבֵן הָאֲרָמִי יוֹצִיא מִהַעֲדָר: אֶת הָעֹזִים הַנִּקְוָדִים.

אֶת הָעֹזִים הַטְּלוּאִים.

וְאֶת הַכִּבְשִׁים הַחוּמִּים.

2. שְׂאֵר הַצֹּאן הַנּוֹתְרוֹת יִרְעֶה יַעֲקֹב אָבִינוּ.

3. לְאַחַר שִׁיּוּצִיא לְבֵן הָאֲרָמִי אֶת הָעֹזִים וְהַכִּבְשִׁים כַּמִּסְכֶּם

בְּסַעֲיָף 1. כָּל עֵז שֶׁתּוֹלַד בְּעֵדֶר נִקְוֹד אִם טְלוּא וְכֵן כָּל

כִּבְשׁ חוּם שֶׁתּוֹלַד בְּעֵדֶר יִהְיֶה שֵׁיֶךְ לִיעֲקֹב אָבִינוּ וְזֶה

יִהְיֶה שְׂכָרוֹ עַל עֲבוֹדָתוֹ בְּנִצְאָמְנוֹת אֲצֵל לְבֵן הָאֲרָמִי.

וּבֵאֵנוּ עַל הַחֲתוּמִּים:

לְבֵן הָאֲרָמִי
בֵּן בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי

יַעֲקֹב אָבִינוּ
בֵּן יִצְחָק אָבִינוּ